

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Čertotín a Bělotín

1. čtení: Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 2. čtení: Řím 8,31b-34
Ev.: Mk 9,2-10

Žl 116 Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Kapka rosy z Božího slova: „Mistře, je dobře, že jsme tady,“ říká Petr v dnešním evangeliu... Snad i já bych měl občas v kostele či jinde na začátku své modlitby poděkovat: Pane, díky, že smím být v tvé blízkosti!

Promluva k 2. neděli postní

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, tuto neděli uslyšíme v prvním čtení text z knihy Genesis, první knihy Mojžíšovy. Je velmi důležitý k pochopení, jak Bůh jedná, co si od nás žádá, a když jeho vůli uskutečníme, jaká dobrodíní od něj můžeme očekávat.

Tento text pojednává o obětování Abrahámovy syna Izáka. Správně píšeme „o obětování Izáka“, třebaže k samotnému obětování nedošlo skutkem. Uskutečnilo se však na úrovni vůle, rozhodnutím upřednostnit lásku k Bohu před láskou otcovskou vůči svému jedinému, milovanému synu.

Stojí za to zde v myšlence odběhnout k události prvotního hříchu, kde je to obráceně: člověk se nechá obelhat hadem, že poslušnost vůči Bohu způsobí nedostatek života a poznání. Následkem prvotního hříchu pak přichází ztráta Ráje, kdežto u Abraháma je to příslib požehnání – pro něj a jeho potomstvo, které v Boha důvěřuje. To vše jako odměna za poslušnost vůči Bohu.

Jsem přesvědčen, že příběh o obětování Izáka musíme číst mnohokrát, abychom se nakonec od pohoršení nad takovou „strašnou“ žádostí Boha, přes protestování nad tím, že Bůh člověka zkouší, apod., dostali až k Bohu živému a pravému, Bohu, který je dobrý a shovívavý, milující Otec. Ano, tento text nám vyzní jinak v dětství, jinak v dospívání, jinak v dospělosti a myslím, že jinak i ve stáří.

Trošku se zarážím, když ve věcech duchovních někdo říká: „Jasně,“ jako že vše chápe, že zde není nic, co by jeho mysl přesahovalo, co by se pro něj nacházelo za obzorem. Písmo svaté přece roste spolu s tím, kdo je čte, zůstává pramenem, který stále poskytuje občerstvení, nelze jej najednou vyžmáknout. Boží slovo není „jasné“ ve smyslu doleva-doprava, odemknout-zamknout, má mnoho vrstev, je Eliášovou nádobkou, z níž nemíží olej, bezednou Maruščinou slánkou či hrnečkem, který nepřestává vařit kašičku, dokud mu neřekneš: „Dost.“ Boží slovo a věci duchovního života nám tedy nejsou až tak „jasné“, jsou to věci jistě srozumitelné, ale zároveň plné tajemství.

V evangeliu uslyšíme o Pánově proměnění na hoře. Apoštol Petr Ježíši říká: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Uděláme tři stany...“ Suverén Petr: „To tajemství dostanu do stanu.“ V tu chvíli se objeví oblak se svým stínem a slyší: *To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!*

Bratři a sestry, pozorně si přečtete příběh o Abrahámově obětování svého syna Izáka. Jistě vám Pán dá objevit opět nějakou novou vrstvu tohoto příběhu. Občerstvíte se z pramene Božího slova - každý, jak potřebuje. Pramen nevyschne, zůstane i na příště přichystán k občerstvení. Něco se vám objasní teď, něco jindy, vše až v nebi. Amen.

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

Proč se modlit křížovou cestu?

Modlitba křížové cesty není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami.

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících, vždyť on žije a je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti (srov. Žl 23,4), dát nám i v temnotách toho, co prožíváme, zakusit svoji přítomnost. Vždyť pro něho „žádná tma

není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“ (Žl 139,12).

Žít v Ježíšově přítomnosti však neznamená pouhé vágní vědomí toho, že Bůh někde je a nějak o nás ví... Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život, a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. Říká to zřetelně ve svém podobenství o posledním soudu (srov. Mt 25,31-46), kdy se ztotožňuje s hladovými, žiznivými, s těmi, kteří jsou na cestách, kteří trpí nouzí, nemocemi a pronásledováním. Jako by nám tím chtěl říci: „Byl jsem s tebou, když jsi měl hlad, když jsi byl nemocný, když jsi trpěl samotou a úzkostí, když jsi byl nespravedlivě osočován...“

On je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů, ke svým starostem a ke své práci. Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy: my jsme v něm a on je v nás, tedy všechno, co prožíváme, prožívá s námi. Rozumí nám zevnitř, vždyť jsou to naše starosti, trápení, naše nemoci a bolesti, které na sebe vzal – jakožto zaslíbený Boží služebník, muž bolesti, znalý utrpení (srov. Iz 53,3-5). Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám. Jak říká Písmo: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu“ (Žid 4,15).

To je pro nás důvod, proč si nezoufat ani v těžkých situacích života a proč nepropadat beznaději při pohledu na stav světa kolem nás. Právě Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i obdobími nesnadnými, jak neztratit naději v životních zkouškách. Ale nejen to, cílem není těžkosti pouze dobře „zvládnout“ – ve spojení s Kristem může být všechno těžké, co prožíváme,

Boží moci proměněno v životodárnou zkušenost. Pokud se svými slabostmi a dokonce i selháními přijdeme k Pánu, mohou se stát prostorem pro vylíčení nové milosti (srov. Řím 5,20). A v neposlední řadě – ze zkoušek můžeme vyjít proměnění my sami, tak jako náš Pán, kterého Duch vyvedl na poušť, kde byl pokoušen, ale z pouště se vrátil plný Boží moci (srov. Lk 4,14). Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se proto může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl.

Ježíšovo utrpení a jeho cesta skrze lidskou bolest a slabost, ve které se zjevila nesmírná Boží moc a Boží moudrost (1 Kor 1,23-24), je základní cestou k pochopení a proměnění našeho života. Není divu, že apoštol Pavel zvolil velmi radikální vyjádření: „Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného“ (1 Kor 2,2). V Ježíšově utrpení nejde o božské divadlo, ale o zjevení velikosti Boží lásky k nám: zde trpí Bůh pro člověka, skrze utrpení nás vykupuje a svým utrpením se ztotožňuje s každým trpícím.

Tím pro nás také otevřel cestu záchranu skrze naši slabost. To, co ze slabosti v jakékoli podobě dělá něco negativního a nepřijatelného, je především nepřítomnost Boha, naše vzdálenost od zdroje milosti a lásky Boží, uzavřenost do nás samotných. Křížová cesta může být tedy jedinečným nástrojem, jak se ještě úžeji spojit s Kristem a zakusit milost uzdravení. Na Něm se naplnilo starozákonní proroctví: „Jeho rány nás uzdravily“ (Iz 53,5; 1 Petr 2,25). A tyto rány mají moc nás stále uzdravovat a proměňovat.

Snad zbývá dodat, proč v křížové cestě rozjímáme i nad zastaveními, která nejsou doložena svědectvím Písma. Odpověď je prostá: sám lidský život vytvořil tato zastavení, ve kterých lidé nechťeli zůstat sami. Dnes už nejsme schopni zrekonstruovat Ježíšovu cestu od Piláta až na Golgotu přesně krok za krokem. Ale zastavení, která vytvořila křesťanská tradice, jsou vyjádřením víry, že Ježíš je s námi v každé situaci, i když to necítíme, a že může všechny těžké chvíle našeho života proměnit svou mocnou přítomností.

Modlitba křížové cesty je tedy příležitost, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale jako toho, kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

Vojtěch Kodet, www.pastorace.cz

Ohlášky:

- ✘ Křížové cesty v Černotíně budou 45 minut přede mší svatou, v Bělutině 45 minut přede mší svatou.
- ✘ Sběrka Svatopetrský haléř: Hustopeče 10.339,- Kč, Černotín: 4.610,- Kč, Bělotín: 3.062,- Kč, Špičky: 2.000,- Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.
- ✘ V týdnu bude první pátek v měsíci, budu navštěvovat nemocné a budou adorace a zpovídání před bohoslužbou.
- ✘ Během měsíce března, měsíce sv. Josefa, v tomto roce sv. Josefa po mši svaté připojme litanie ke sv. Josefovi (pondělí – pátek).
- ✘ Připojme se sami či společně v rodinách každý večer ve 20.00 h. k modlitbě růžence za ukončení pandemie COVID-19, za zdravotnický personál, všechny nemocné, opuštěné a seniory, aby v těchto obtížných časech našli útěchu. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 28. 2. do 7. 3. 2021

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle postní 28. 2.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za rodiče Šnejdrlovy a živou rodinu
	Bělotín	11:00	
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 1. 3. <i>sv. Svitbert</i>	Špičky	16:30	Za Miroslava Strnadla, rodiče, zetě, živou a † rodinu a dvo
Úterý 2. 3. <i>sv. Simplicius</i>	Hustopeče	7:00	Za † Bedřicha a Marii Kubečkovy, snachu Milenu, dvo a živou rodinu Kubečkovu a za † rodiče Zuvalovy a dvo
Středa 3. 3. <i>sv. Kunhuta</i>	Černotín	16:30	Za † Josefa Hýžu, rodiče, 2 bratry a živou rodinu
Čtvrtek 4. 3. <i>sv. Kazimír</i>	Bělotín	16:30	Za Trudu a Františka Číhalovy
Pátek 5. 3. <i>sv. Teofil (Bohumil)</i>	Hustopeče	16:30	Za † rodiče Šubovy a Hrabovy, vnuka Luďka a dvo
Sobota 6. 3. <i>bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav)</i>	Černotín	16:30	Za † rodiče Šindlerovy, 2 syny, snachu a dvo
3. neděle postní 7. 3. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Na poděkování za 80 let života s prosbou o Boží požehnání a za živou a † rodinu Veselou
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Gassmanovy a Orgoňovy, živou rodinu a dvo
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace